

Raskompendium för

SVENSK VIT ÄLGHUND

Utarbetat av
Svenska Älgghundklubben
inför exteriördomarkonferensen 2016

Inledning

Denna publikation är tänkt som ett hjälpmedel för auktoriserade domare som dömer älghundsraser på utställning. Den är också tänkt att användas vid fortbildning av sådana domare samt vid utbildning av nya domare för raserna, likaså vara ett hjälpmedel för uppfödare, hundägare och andra intresserade.

Uppbyggnad av detta kompendium

I detta kompendium ingår den av SKK fastställda rasbeskrivningen. Denna har markerats med fet stil genomgående. De kommentarer som förekommer har skrivits med lättare stil och är älghundklubbens egna åsikter.

I kompendiet ingår också en del bilder med tillhörande bildtexter som vi hoppas skall ge stöd för minnet om vad Älghundklubben tycker är rätt och fel. Alla ingående bilder har fotografernas medgivande till publicering i detta kompendium och för publicering på SKK's och SÄK's hemsidor. Bildtexterna kommenterar i första hand vad som beskrivs i intilliggande text.

Kompendiet reviderat inför domarkonferensen mars 2016 av Olle B Häggkvist, Arvid Göransson och Mona Sundqvist på uppdrag av SÄK:s utställningskommitté.

Övrigt tillgängligt studiematerial

Protokoll från exteriördomarkonferenser

Innehåll

Den historiska bakgrunden om svensk vit älghund	4
Standard för svensk vit älghund	5
Ursprungsland/hemland	5
Användningsområde	5
FCI-Klassifikation	5
Bakgrund/ändamål	5
Helhetsintryck	6
Huvud	6
Stop	6
Nostryffel	7
Nosparti	7
Läppar	7
Kinder	7
Käkar/tänder	7
Ögon	7
Öron	8
Hals	8
Kropp	8
Manke	8
Ländparti	8
Kors	9
Bröstkorg	9
Underlinje	9
Svans	9
Extremiteter	10
Framställ	10
Skulderblad	10
Mellanhand	10
Bakställ	10
Tassar	10
Päls	11
Färg	11
Storlek/vikt	11
Mankhöjd	11
Fel	12
Diskvalificerande fel	12
Nota bene	12
Testiklar	12
Egna anteckningar	13

Den historiska bakgrunden om svensk vit älghund

Svensk vit älghund godkändes av SKK så sent som år 1993. Rasen är alltså inte gammal utan tillhör de yngsta älghundsraser. Rasens historia anses börja med Ottsjö-Jim, en mycket ljus jämthund som föddes i början av 1940-talet. Han var en legendarisk jakthund, vilket gjorde att han användes flitigt i aveln. Ottsjö-Jim blev far till många bra älghundar, och han finns även med i många jämthundars stamtavlor. Gemensamt för Ottsjö-Jims avkommor var den ljusa färgen och den korta pälsen.

Den vita färgen påstås komma från en tjuvparning mellan en jämthundstik och en samojed under 1930-talet.

En av valparna från denna tjuvparning var Vira, som är mormor till Ottsjö-Jim.

Den som avlade fram de vita hundarna var Lars Jönsson i Lit, Jämtland. Genom en systematisk linjeavel befästes den vita färgen och 1958 kom de första helt vita valparna efter Ottsjö-Jim.

Dessa valpar lade sedan grunden för svensk vit älghund.

På den tiden hade rasen många namn, bland annat kallades den för Ottsjöhundar, Jim-rasen eller Vit jämte.

Makarna Torkel och Ulla Lundqvist i Rognäs utanför Piteå har betytt mycket för rasens fortsatta expansion. De köpte år 1965 hanhunden Hubert från Jönsson i Lit. Hubert var en ättling till Ottsjö-Jim och han blev en mycket bra jakthund. Några år senare, 1969 och 1970, köpte Torkel två tikar från olika ställen i Jämtland. Från en liten avel i början av 1970-talet ökade sedan aveln i takt med efterfrågan. Torkel och Ulla Lundqvist blev de helt dominerande uppfödarna på vit älghund, vilket är det namn som paret Lundqvist har använt sig av hela tiden.

Under de första tio åren av rasens uppbyggnad gallrades kullarna hårt och nästan inga tikvalpar såldes. Paret Lundqvist bedrev en målmedveten avel som främst var inriktad på att skapa goda jakthundar med bra mentalitet och vit färg.

Ägarna till de vita älghundarna blev så småningom fler. Snart växte tanken på att försöka få hunden erkänd som egen ras och den Svenska vita älghundsklubben bildades år 1986 för att tillvarata rasens intressen.

Under perioden 1990-1993 förekom en grundlig kartläggning av rasen. Noggranna mönstringar gjordes av Jan Åkerman tillsammans med Åsa Juberget som även veterinärbesiktigade varje enskild hund. Närmare 250 hundar möstrades totalt och allt protokollfördes noggrant. Denna kartläggning skedde också i samarbete med Norge och Finland. Med de framkomna uppgifterna som grund lade Jan Åkerman fram ett förslag till rasstandard.

1993 kom att bli betydelsefullt år för den svenska vita älghunden. Under en helg arrangerades en stor träff i Storhogna. Första dagen var det mönstring och konferens. Dagen därpå hölls en utställning med 77 deltagande hundar och helgen avrundades med ett årsmöte. Samma år godkändes rasstandard och rasklubben blev ansluten till SÄK.

Utmärkt hane med utmärkt helhet och fina rasdetaljer. Utmärkt päls, färg och svans. Utmärkta vinklar runt om.

Standard för svensk vit älghund

FCI-nummer

Originalstandard 1993-08-30

SKK:s Standardkommitté 1993-08-30

Ursprungsland/hemland

Sverige

Användningsområde

Nordiska jagande spetsar.

FCI-Klassifikation

Grupp 5 (rasen är ej erkänd av FCI)

Bakgrund/ändamål

Rasen utgör en avgrening från älghundsraserna norsk älghund, grå, "gråhund" och jämthund. Typmässigt har den mer av jämthund än gråhund. Den skall vara större än gråhunden och som jämthunden mer rektangulär än kvadratisk byggd. Vit älghund är en utpräglad jakthund med huvudintresset riktat mot vilt som låter sig ställas: älg, björn, lo och grävling.

Kommentarer

Älghundklubben har sedan 1993 då svensk vit älghund godkändes som egen ras värnat om den rätta typen av hund. Klubben är också noga med att fastställda uttryck för typ och exteriöra detaljer (utmärkt, mycket god, god och godtagbar) användes av domarna och att hundarnas mankhöjd skall mätas noga vid varje utställning.

I SKK:s anvisningar för bedömning framgår att den övergripande anvisningen skall vara att "varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete". Vidare skall fel och förtjänster vägas emot varandra.

De nordiska älghundklubbarna har i samråd med uppfödare och avelsråd utarbetat en genom åren väl beprövad praxis, där vissa inte önskvärda fel bör knytas till en viss prisvärde. Där denna typ av vägledning förekommer i "kommentarerna" skall detta ses som specialklubbens rekommendationer.

Helhetsintryck

Svensk vit älghund är en medelstor, rektangulär och proportionerligt byggd hund. Den skall vara smidig med god resning och ge ett lugnt men vaket intryck.

Kommentarer

Det är viktigt att svensk vit älghund har god resning. Avsaknad av resning och loj framtoning i övrigt sänker hundens kvalité. Tikar kan inte ha samma resning som en hanhund. Det väsentliga för könsprägel hos en hanhund är kraftigt utvecklat huvud, kraftigt och resligt framsparti, muskulös hals och i förhållande till en tik, ett smalare kors och bäcken. Dessutom något kortare länd och mer utpräglad muskulatur. Könsprägel skall vara tydlig i båda könen.

Hundar som är för långa eller för korta eller där kropp och ben inte harmoniserar med varandra drar ner typen och hundens kvalité. Om hunden är kvadratisk med dålig vinkling såväl fram som bak skall priset sänkas beroende på felets omfattning. **Det är av stor vikt att svensk vit älghund är välvinklad och mer rektangulär än kvadratisk.**

Små hundar med klen benstomme börjar bli ett problem och måste uppmärksammas. Detta gäller speciellt tikar. När tikar mäts till 49 cm bör domare nämna detta vid omdömet, att tiken är på gränsen till för liten. Likadant gäller hundar som är för stora.

Hund vars mentalitet inte medger hantering på grund av aggressivitet eller extrem flyktbenägenhet skall tilldelas Disqualified. Hund som i hög grad försvårar bedömning eller mätning kan tilldelas KEP.

Utmärkt ungtik med utmärkta proportioner och rastypiskt uttryck. Står dock här något underställt.

Utmärkt hane med utmärkt helhet. Fina rasdetaljer. Utmärkta vinklar i skuldra och lår.

Huvud

Stop

Stopet skall vara tydligt men inte för skarpt markerat.

Nostryffel

Nostryffeln skall helst vara svart, får även vara brun eller rosa.

Kommentarer

Brun eller rosa nostryffel skall inte påverka prissättningen i kvalitetsbedömningen.

Nosparti

Nospartiet skall ha ungefär samma längd som skallen.

Kommentarer

Brant stop med kullrig panna eller kort nosparti eller för kort skallparti skall uppmärksammas och prisvalören sänkas.

Läppar

Läpparna skall vara strama och åtliggande.

Kinder

Kinderna skall vara mer flata än bulliga.

Käkar/tänder

Saxbett med kraftiga tänder.

Kommentarer

Ett kraftigt och väl utvecklat bett är önskvärt. Tångbett d.v.s ett bett i vilket över och underkäkens framtänder mötes egg mot egg är en ringa avvikelse från idealbettet och bör inte påverka prissättningen.

Över- eller underbett är inte önskvärt och skall vara kraftigt prisnedsättande.

Avsaknad av fler än två premolarer - avser PM1 - och/eller avsaknad av andra tänder är prisnedsättande. Se till att hunden har kraftiga tänder.

Bettet består inte enbart av tänder, utan också av käkarna som skall vara välutvecklade. Det är viktigt att underkäken är tillräckligt bred och normalt utvecklad. Då och då ser man svenska vita älghundar med tunn underkäke.

Tandstatusen skall kontrolleras noga och alla avvikelser från det idealiska bettet, d.v.s. komplett saxbett, skall noteras i kritiken.

Ögon

Ögonen skall vara små, ovala och bruna, helst mörkbruna.

Öron

Öronen skall vara ståndöron, snarare brett än högt ansatta. Örats höjd skall överstiga bredden vid basen.

Kommentarer

Stora öron bör uppmärksammas. Observera dock att rasen skall ha relativt brett ansatta öron. Rasens godmodighet gör att hundarna inte alltid bär öronen rätt upp - detta skall inte förväxlas med mjuka öron.

Utmärkt tikhuvud med utmärkt pigmentering, utmärkta ögon och öron. Utmärkt stop.

Utmärkt hanhundshuvud med utmärkt pigmentering. Utmärkta ögon och öron. Mycket bra uttryck. Lämpligt markerat stop och utmärkt resning i hals/nacke.

Hals

Halsen skall vara muskulös. Dess längd ungefär lika med huvudets längd.

Kommentarer

Kort hals, löst halsskinn eller felaktig nackprofil tyder på dålig muskulatur. Detta skall uppmärksammas och bedömas därefter, beroende på felets grad.

Kropp

Manke

Manken skall vara välutvecklad, höjd över rygglinjen.

Ländparti

Länden skall vara bred, muskulös och något välvd.

Kors

Korset skall vara brett, långt och något sluttande.

Bröstkorg

Bröstet skall vara djupt, kraftigt och muskulöst.

Underlinje

Buklinjen skall vara lätt uppdragen.

Kommentarer

Det förekommer hundar som är för smala i bröstet eller har kort bröstkorg med uppdragen buklinje eller har svag rygglinje och tung kropp. Detta är inte önskvärt och bör föranleda prisnedsättning. Det är viktigt att svensk vit älghund varken är för tung eller för luftig.

Svans

Svansen skall vara hög ansatt, medellång och jämntjock. Den skall bäras ringlad, men ej hårt knuten, över eller nära intill ryggen. Tätt hårbeklädd men utan fana.

Kommentarer

Den idealiska svansen är av tillräcklig längd och som bäres löst ringlad. Tunn piskformad svans är inte önskvärd och skall vara prisnedsättande. Hårt ringlad s.k gråhundssvans är inte önskvärd och skall inte tilldelas CK.

Utmärkt tik med utmärkt helhet och de flesta rasdetaljer på plats.

Utmärkt hane med utmärkt helhet, torr men ändå kraftfull. Utmärkta vinklar i skuldra och lår. Utmärkt kors och svans. Ett grovt och sträckt halsband förstärker ett något löst halsskinn.

Extremiteter

Framställ

Frambenen skall vara raka och parallella.

Kommentarer

Frambenen skall vara raka med tassarna riktade framåt. Utåtvridna framtassar är ofördelaktigt. Såväl fram- som bakbenen skall vara välvinklade samt parallella. Klen benstomme eller branta skuldror med dåligt förbröst tyder oftast på en alltför dålig vinkling fram. Veka handlovar, stupande kors eller dålig vinkling i knä och has är grova fel som påverkar funktionen och skall dra ner priset.

Skulderblad

Vinkeln mellan skuldra och överarmsben skall vara 90 – 100 grader.

Mellanhand

Mellanhanden skall vara lätt vinklad framåt.

Bakställ

Bakbenen skall vara raka och parallella, med välvinklade hasor och knäleder. Sporrar är ej önskvärda. *Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.*

Tassar

Tassarna skall vara något ovala och väl slutna.

Kommentarer

Tassarna skall även vara kraftiga och framåtriktade. Observera att avlånga, platta eller glesa tassars med spretande tår nedsätter slitstyrkan och är ett grovt fel på en så här stor tung hund och skall sänka priset kraftigt.

Kommentarer om rörelser

Rörelserna skall vara kraftfulla och fria med god steglängd samt parallella sedda framifrån.

Hunden till höger har harmoniserade stabila rörelser med mycket god steglängd, både fram och bak samt stram och stark överlinje.

Päls

Pälsen skall vara tät med mjuk underull och tät, strittande och rakt täckhår.

Kommentarer

Avsaknad av bottenull eller snagg eller vågig päls är inte önskvärt och drar ner hundens kvalitet. Päls i fällning bör inte vara prisnedsättande i kvalitetsbedömningen. Vissa hundar kan ha ett alltför "snaggt" eller kort hårlag utan den rätta underullen vilket är ett fel som drar ner priset i förhållande till graden av avvikelser.

*Hane, torr och spänstig i kroppen.
Pälsen är av utmärkt kvalitet med bra längd i täckhåren.*

Färg

Rent vit. Inslag av svagt gulaktig ton kan tolereras.

Kommentarer

Den gula färgen kan med årstid, foder och fällning skifta. Röd toning är sällsynt och är inte önskvärd. Detta påverkar prissättningen av hunden. Dessa tilldelas inte CK.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Idealmankhöjd: hanhund 56 cm
tik 53cm

Kommentarer

Den svenska vita älghunden skall mätas på så fast underlag som möjligt. Det är rasklubbens uttalade vilja att hund som avviker mer än +/- 4 cm från den angivna idealhöjden skall bedömas som rasotypisk och uteslutas från pris.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Tänder: Högst två premolarer får saknas.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Nota bene

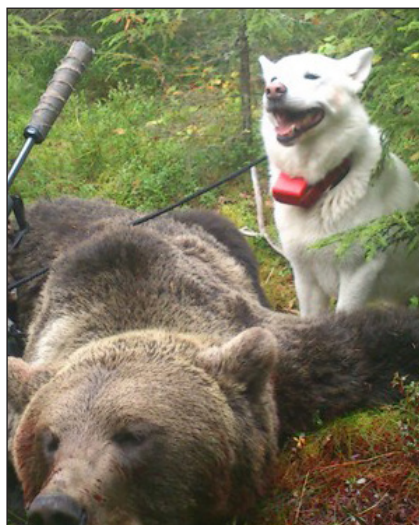
Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

*Utmärkt hane med fint uttryck. Utmärkta ögon och lämpligt stora öron.
Bra pigmenterad. Utmärkt skulderparti.
Vrider sig mot kameran och kan därför upplevas något kort.*

Svenska Älghundklubben
Byggnad 62, Frösö Park
832 56 Frösön

063 - 430 70

www.alghundklubben.com
info@alghundklubben.com